

اقدامات متنوعی در نواحی ۵ و ۹ انجام شد
پاکسازی و شست و شو در محله‌ها

همچنین نیروهای ۱۳۷ ناحیه ۹ نهر بلوار شهید حق شناس را مرمت و کف کشی کردند. با توجه به درخواست شهروندان درخصوص تجمع زباله در نهر محدود به دلیل فرسودگی کف نهر، اقدام کف کشی را انجام دادند.

زیاله‌های تفکیکی خیابان شهید صبحی جمع‌آوری شد. به گزارش خبرنگار همشهری محله، اداره خدمات شهری ناحیه ۹ زیاله و ضایعات تفکیکی خیابان شهید صبحی را جمع‌آوری کرد. این اقدام برای نظافت شهر و ایجاد فضای پاک و دور از آلودگی صورت گرفت.

کار می‌کرد، بیابان بود؛ نه از گل و درخت خیری بود و نه از خانه و ساختمان و آدم. مهدی دریانی و پسر عمویش حسین، دو نفری وسط آن صحرای بی‌آب و علف ایستاده بودند و می‌خواستند این بیابان را آباد کنند و اینجا را مثل روستای آبا و اجدادیشان دریان، سرسبز و پرصداقت بسازند.

آغاز آبادی و شکل‌گیری خیابان ستارخان

نخستین خشت‌های محله دریانو را حاج مهدی دریانی در سال‌های ابتدایی دهه ۳۰ گذاشت. او آن موقع تاجر مشهوری بود و می‌خواست پول‌هایش را در کاری به جز تجارت چای سرمایه‌گذاری کند. مرد باهوش، آینده‌نگر و خیری بود. ساخت محله دریانو تقریباً همزمان با ساخت کارخانه برق آلستوم در سال ۱۳۳۴ است. خیابان ستارخان امروزی یک جاده خاکی بود که شمالش تا چشم کار می‌کرد بیابان گرفته و جنوبش محله‌ای به نام «کریم‌آباد» بود که جزو روستای «طرشت» به حساب می‌آمد و جز انباری بانک مرکزی، ساختمان دیگری در آن نبود. کارخانه برق آلستوم هنوز افتتاح نشده بود که عرض ۲ متری جلوی کارخانه و اطرافش را آسفالت کردند تا رفت و آمد راحت‌تر شود. این اولین قدم برای ساخت خیابان ستارخان بود.

طرح ساختمان‌های ۵۵ متری

در همین دوران، کودتای ۲۸ مرداد اتفاق افتاد. دولت‌های بعد از آن واقعه، کم‌کم به شکل بی‌برنامه شروع به گسترش تهران به سمت غرب کردند و تهران را آنقدر کشیدند که طرشت و کریم‌آباد جزئی از تهران شدند. کار مهدی دریانی راحت‌تر شد. او آن موقع مدام به مجلس می‌رفت تا مجوز طرح ساختمان‌سازی‌اش را بگیرد. حاج مهدی طرح ساختن تعداد زیادی آپارتمان ۵۵ متری را داده بود و این اتفاق باعث شد تا در میان آن بیابان، ساختوساز را شروع کنند و ۲ رود از شمال تهران به آنجا بکشند و به این ترتیب اولین آپارتمان‌های شمال غرب تهران را ساخت؛ آپارتمان‌هایی که تا همین امروز هم سرپا هستند و آدم‌های بسیاری در آنها زندگی می‌کنند. او این آپارتمان‌ها را به سبک آلمانی ساخت و برایشان امکاناتی در نظر گرفت که هنوز هم بیشتر آپارتمان‌ها از آنها ندارند؛ مثل سیستم تخلیه

زیاله و فاضلاب. حاج مهدی در ۵ سال اول کارش، ۸۲۳ آپارتمان در قالب ۲۳ بلوک ساخت که این ساختمان‌ها بعد به «۶ دستگاه» معروف شد. چند سال بعد ۲۰۰ آپارتمان مستقل هم به این مجموعه اضافه شد و پهنه شهرآرا شکل گرفت. حاج مهدی آپارتمان‌های اولیه را برای کارمندانش ساخت؛ آپارتمان‌هایش هم بزرگ و هم کوچک بودند. یعنی همه خانه‌ها ۵۵ متری نبود. او این طوری می‌خواست هر کسی با هر قدر پولی که دارد یکی از این خانه‌ها را بخرد.

دریان‌نوی امروز

آپارتمان‌های مهدی دریانی، واحدهای دو تا شش خوابه داشت. اطراف ساختمان‌ها همه جور امکاناتی در نظر گرفته شده بود؛ از مرکز خرید و بوستان تا خط اتوبوسرانی که حاج مهدی به هزینه خودش راه انداخت. آن موقع خرید سه اتوبوس برای یک شهرک کار بزرگی بود. بوستان شهرآرای امروز را هم در سال ۱۳۳۸ ساخت. ساختن شهرآرا و دریانو (کریم‌آباد و اطرافش) کمتر از ۵ سال طول کشید و دریان‌نوی امروز نتیجه کار همان روزهای حاج مهدی است؛ محله‌ای که درختان بلند دارد، خیابان‌های پهن، مردمی صمیمی و فروشگاه‌های زنجیره‌ای دریانی؛ محله‌ای که روزهای پرحادثه‌ای را دیده است؛ روزهای انقلاب، تظاهرات و راهپیمایی‌های خیابان آزادی؛ روزهای جنگ و جوانان غیوری که از خانه‌های دریانو به جبهه‌های جنگ رفتند و برنگشتند. دریانو امروز نسبت به آن روزها خیلی تغییر کرده است؛ این قسمت شهر هم از ساختمان‌های بلند و پل و تونل در امان نمانده؛ این قسمت شهر هم پر از ساختمان‌های اداری و تجاری است. اینجا هم ترافیک گیج‌کننده دارد.

اما هنوز به معنای واقعی محله است و برخلاف بیشتر محله‌های تهران، مردمش بیشتر همدیگر را می‌شناسند و از حال و روز هم خبر دارند. اینجا یک خانه وجود دارد که هنوز مثل ۵۰ سال پیش، یک نهر پر آب از جایی در شمال می‌آید و داخل حوضش می‌ریزد و بعد روانه کرت‌ها می‌شود و وقتی تک تک درختان خانه‌ها را سیراب کرد از انتهای باغ به خیابان‌های محله می‌رود تا درختان کوچک‌پسکوچه‌های دریانو نیز تشنه نمانند.

مهم‌ترین تحولات محله دریان‌نو (توحید)

- ۱۳۱۵ دریانی‌ها به تهران آمدند
- ۱۳۲۰ مهدی دریانی کارش را از برادرش جدا کرد و به جای‌فروشی روی آورد.
- ۱۳۳۰ مهدی دریانی ورشکست شد اما دوباره به سختی کارش را شروع کرد و موفق شد سرمایه قابل توجهی جمع کند.
- ۱۳۳۰ مهدی دریانی شرکت شهرآرا را تأسیس کرد.
- ۱۳۳۰ طرح ساخت خانه‌های ۵۵ متری مهدی دریانی در مجلس، تصویب و ساخت این ساختمان‌ها در زمین‌های شهرآرا آغاز شد.
- ۱۳۳۰ برای سهولت رفت‌وآمد به کارخانه برق آلستوم، ساخت خیابان ستارخان (تاج) آغاز شد.
- ۱۳۳۴ کارخانه برق آلستوم توسط فرانسوی‌ها ساخته شد
- ۱۳۳۵ ساخت شهرک شهرآرا و دریانو
- ۱۳۴۰ اوایل این دهه مسجد صاحب‌الزمان (عج) در خیابان آزادی ساخته شد.
- ۱۳۴۰ ساختمان مرکزی وزارت کار در خیابان آزادی (آی‌نهارور) ساخته شد.
- ۱۳۸۸ تونل توحید در مدت ۳۰ ماه با تلاش شهرداری تهران به بهره‌برداری رسید.

تاریخ‌ترین ساختمان

برخی از ساختمان‌ها، خیابان‌ها و خانه‌ها نه در یک محله که در همه شهر یا حتی تمام دنیا به چیزی معروف‌اند. یکی از این ساختمان‌ها در دل محله دریانو است؛ ساختمانی ۴ طبقه که اکنون نمای سنگی و سفید رنگ دارد ولی ۳۲ سال پیش یک ساختمان نیمه‌کاره بود که در جریان انقلاب و در یک روز تاریخی، محل تجمع تظاهرات یک عالم آدم انقلابی در آن بودند.

عکس‌ها و فیلم‌های بسیاری هست که این ساختمان را با کلی آدم که در آن ایستاده‌اند و مشت‌هایشان را گره کرده‌اند، نشان می‌دهد. این ساختمان یک هزار مترمربعی در ضلع جنوبی محله دریانو و در تقاطع خیابان‌های شادمان و آزادی واقع شده و امروز یک مرکز تجاری، درمانی با ۲۷ واحد و مطب پزشکان است.

معروف‌ترین میدان

معروف‌ترین میدان محله در مرز شرقی آن قرار داشت. میدان توحید در انتهای بزرگراه شهید چمران بود. ساکنان محله برای رفتن به شمال تهران یا شمال غربی و حتی خیابان‌های ولی‌عصر (عج) و انقلاب، سوار تاکسی‌ها و اتوبوس‌های دور میدان می‌شدند. اکنون دیگر از میدان توحید خبری نیست و به جایش تونل زیرگذر توحید را ساخته‌اند. اما اسم میدان توحید به این زودی‌ها از یادها نمی‌رود. هنوز هم همه به انتهای خیابان ستارخان می‌گویند: «میدان توحید»

